

ŽIVOTOPIS PAJE KANIŽAJA

*..Vu Zagrebu mi je glava, a čez srce dere Drava..
Pajo Panižaj*

Pajo Kanižaj rodio se u podravskom selu Đelekovcu pored Koprivnice 22. srpnja 1939., a preminuo u Krapinskim Toplicama 4.11.2015. godine.

Đelekovec mu je rodno selo, a Koprivnica rodni grad u kojem je živio od pete godine i završio osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirao je književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Hrvatski je književnik i klasik dječje književnosti.
Objavio 29 knjiga, za odrasle i djecu.

„Dječji opus”

Napisao je stihove za četrdeset tri slikovnice, mnoge kazališne predstave, radijske i televizijske emisije i dva cjelovečernja crtana filma. Napisao je i scenarij za cjelovečernji crtani film prema romanu Ivane Brlić-Mažuranić *Čudnovate zgode šegrta Hlapića*.

Kao **dramski pisac** napisao je nekoliko **kazališnih** (*E moj Gorane, Prvi cvjetni rat, Minica, Šarabara, Djevojčica i neman* – prema priči I. Brlić-Mažuranić), **televizijskih** scenarija (*E moj Gorane, Guske koje nisu spasile Rim*), i desetak **radiodrama** za djecu i **radiokomedija** od kojih su neke i nagrađivane. Više njegovih knjiga uvršteno je u školsku lektiru i čitanke u Hrvatskoj, Sloveniji, Slovačkoj.

Izbor knjiga za djecu i omladinu: BILA JEDNOM JEDNA PLAVA, 1970. (nagrada „Ivana Brlić Mažuranić”), PRSLUK PUCAM, 1976., ŠARABARA, 1976., ZELENI BRKOVI, 1986., ZDRPRMAPAN, 1990., 3ČAVE PJESME, 1993. (nagrada „Grigor Vitez” – 5 izdanja), ČUDO U DJETETU, 2002., - pjesme, ZAPISI ODRASLOG LIMAČA, 1978. (roman za djecu i omladinu – 7 izdanja), KAD SAM BIO ODRASTAO, 1983., TA DIVNA ČUDOVIŠTA, 1988., DRUGE I TREĆE PRIČE, 1995. (priče), PROZOR U PROZU, 2003.

„Opus za odrasle”

Bio je glavni urednik satiričko-humorističkih časopisa Paradoks, Paradoksi i Žalac, te je uređivao humor u Studentskom listu (Semafor), Vjesniku i Večernjem listu, a na Hrvatskoj televiziji (Televizija Zagreb) uređivao je zabavne emisije, humorističke i serije za djecu. Bio je i urednik umjetničkog programa.

Dobitnik je mnogih domaćih nagrada za humorističko satiričko stvaralaštvo („Zlatno Kerempuhovo pero”, „Zlatna sirena”) kao i prve nagrade na Međunarodnom festivalu humora u Italiji. U Tokiju je dobio nagradu za haiku. Na Prvoj (i jedinoj) smotri poslijeratne kajkavske lirike „Samobor '71” nagrađen je „Zlatnom lirom” Mnogo pjesama mu je uglazbljeno, a neke su i nagrađivane (Vužgi, Hrvacki kraj, Moja domovina, Beat na moru).

Humoristički i satirički tekstovi prevedeni su mu na njemački, talijanski, ruski, poljski, češki, mađarski, bugarski, albanski, slovenski, makedonski i ponajviše slovački jezik.

U gotovo četiri desetljeća njegova književnog rada ukupna naklada svih njegovih knjiga i izdanja premašuje brojku 100 000., a knjige su mu objavljivale renomirane hrvatske i strane nakladničke kuće.

Plodan je aforističko - satirički pjesnik za djecu i odrasle koji oštro komentira suvremene društvene negativnosti i pojave. Njegove pjesme kerempuhovskog su ugođaja pisane kajkavštinom s primjesama gradskog žargona.

Izbor knjiga za odrasle: NA GOLOM OTOKU, 1967. (satiričke priče i aforizmi), JEDI BLIŽNJEGA SVOGA, 1970. (aforizmi), Kralju Tomislavu, 1971. (kajkavske pjesme), NAPRIJED U RIKVERC, 1988. (aforizmi), JEDNA STVAR NA P, 1988. (pjesme). FRIS DEINEN NACHSTEN, 1989. (aforizmi na njemačkom), SRHOVI, 1995. (haiku pjesme), I ONDA NEŠ PIL, 1995. (kajkavske pjesme), GREBIGRAMI, 1997. (epigrami), AUTOBIOGRAFIA AFORIZMY INEIZMY, 1999., ČUVAJTE MI MJESEČINU, 2005., Ebigrami, a forizmi!?, 2009.

Bio je član Društva hrvatskih književnika, Matice hrvatske i Društva Podravec u Zagrebu.

Priredio: Dražen Ernečić